

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 21.12.2005
KOM(2005) 666 v konečném znění

**SDĚLENÍ KOMISE RADĚ, EVROPSKÉMU PARLAMENTU, EVROPSKÉMU
HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ**

**Podpora trvale udržitelného využívání zdrojů: Tematická strategie pro předcházení
vzniku odpadů a jejich recyklaci**

{SEK(2005) 1681}
{SEK(2005) 1682}

OBSAH

1.	Úvod.....	3
2.	Současná situace.....	4
3.	Cíle nové odpadové politiky Evropské unie	6
4.	Činnosti	6
5.	Jaký dopad budou mít navrhované změny?	8
6.	Mezinárodní situace	10
7.	Dohled a hodnocení.....	11
8.	Kontrola.....	11
	PŘÍLOHA I: Hlavní činnosti.....	13
	PŘÍLOHA II: Legislativní finanční výkaz	22

SDĚLENÍ KOMISE RADĚ, EVROPSKÉMU PARLAMENTU, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ

Podpora trvale udržitelného využívání zdrojů: Tematická strategie pro předcházení vzniku odpadů a jejich recyklaci

(Text s významem pro EHP)

1. Úvod

Odpady znamenají pro Evropany environmentální, sociální a ekonomický problém. U někoho vyvolávají negativní představy: pytle s odpadky, smetí a skládky toxického odpadu. Pro jiné znamenají odpady příležitost – snaha Evropy nakládat s odpady ekologicky správným způsobem vytváří pracovní i obchodní příležitosti. Odvětví zabývající se nakládáním s odpady a recyklací má vysokou míru růstu a v rámci 25 zemí Evropské unie je výše jeho odhadovaného obratu 100 miliard eur. Má vysokou potřebu pracovní síly a zajišťuje 1,2 až 1,5 milionů pracovních příležitostí. Recyklace odpadů zajišťuje výrobním odvětvím stále větší množství zdrojů: nejméně 50 % papíru a oceli, 43 % skla a 40 % neželezných kovů vyrobených v Evropské unii se v současnosti získává z recyklovaných materiálů.

Za posledních 30 let byly odpady v centru pozornosti politiky na ochranu životního prostředí Evropské unie a bylo dosaženo podstatného pokroku. Asanují se silně znečišťující skládky a spalovny. Byly vyvinuty nové techniky nakládání s nebezpečnými odpady. Nebezpečné látky jsou odstraňovány z vozidel a z elektrických a elektronických zařízení. Snižuje se úroveň dioxinových a jiných emisí ze spaloven odpadu.

Časem se odpady stále více považují za cenné průmyslové zdroje. V oblasti regulovaných odpadů, jako jsou obalové odpady, vozidla s ukončenou životností, odpady z elektrických a elektronických zařízení, biologicky rozložitelné odpady a pneumatiky, se začínají používat takové metody, jako je opětovné využívání, recyklace a energetické využití. Vyloučení biologicky rozložitelných odpadů ze skládek a zvyšující se recyklace a využití odpadů přispívají ke snižování emisí skleníkových plynů.

I přes tyto úspěchy však zůstávají odpady problémem. Objemy odpadů nadále rostou. Právní předpisy se v některých případech uplatňují nedostatečně, a navíc existují významné rozdíly mezi přístupy v různých zemích. Potenciál předcházení vzniku odpadů a recyklace ještě není zcela využit. V odpadové politice se stále ještě naplno neodrážejí nové znalosti o vlivu využívání zdrojů na životní prostředí.

Obavy vyvolávají trvale neudržitelné trendy vzniku odpadů a otázky politiky, protože vznik odpadů může být příznakem environmentálně neefektivního využívání zdrojů. Mimo to způsobuje nakládání s odpady emise vypouštěné do ovzduší, vody a půdy i hluk a jiné druhy obtěžování, které přispívají k ekologickým problémům a přinášejí ekonomické náklady.

Mimo to jsou právní předpisy Evropské unie o odpadech často nejasné, a to i přes judikaturu Soudního dvora, a vedou se závažné soudní spory o jeho výkladu. To vede k překrývání regulačních pravomocí a k nejistotě na straně příslušných orgánů i průmyslu zpracování odpadů, takže může dojít ke zdržování nezbytných investic.

Vezme-li se vše toto v úvahu, nastal čas, aby se provedla analýza a posouzení odpadové politiky Evropské unie a aby byl vytvořen strategický rámec pro budoucnost. Jak se uvádí v šestém akčním programu pro životní prostředí (EAP), tato strategie vytváří cíle a ukazuje prostředky, s jejichž pomocí může Evropská unie zlepšit nakládání s odpady.

Současně dochází k podstatnému zjednodušení a objasnění platného právního rámce, v souladu se záměry Evropské unie týkajícími se lepší regulace. Odpady jsou označovány za prioritní oblast pro zjednodušení právních předpisů Společenství [KOM(2005) 535]. Tato strategie naznačuje počáteční kroky, které se podle této první revize ukázaly být nezbytnými, a stanoví přístup Komise směrem k dosažení lepší úrovně regulace v rámci právních předpisů EU týkajících se odpadů.

Konečně, strategie vychází z platných právních předpisů a rozsáhlých konzultací s účastníky, a její úplné a účinné provádění členskými státy se považuje za podmínku dosažení pokroku při realizaci cílů této strategie.

2. SOUČASNÁ SITUACE

V současnosti je komunální odpad v rámci Evropské unie odstraňován pomocí skládkování (49 %), spalování (18 %), recyklace a kompostování (33 %). V nových členských státech, kde bylo vynaloženo velké úsilí a prostředky na přizpůsobení se *acquis* Evropské unie, se situace vyvíjí rychle, ale stále převládají skládky. Mezi členskými státy existují velké rozdíly, od států, které recyklují nejméně (90 % skládky, 10 % recyklace a využití energie) po státy, které jsou více nakloněny ochraně životního prostředí (10 % skládky, 25 % využití energie a 65 % recyklace).

Současná odpadová politika Evropské unie vychází z koncepce známé jako odpadová hierarchie. To znamená, že v ideálním případě by se mělo předcházet vzniku odpadů, a pokud jim předcházet nejde, měly by se v co největší míře opětovně používat, recyklovat a využívat, s co nejmenším využíváním skládkování. Skládkování je pro životní prostředí tou nejhorší alternativou, protože znamená ztrátu zdrojů a může se změnit na budoucí zátěž pro životní prostředí. Odpadovou hierarchii nelze považovat za neměnné pravidlo, zvláště proto, že různé metody nakládání s odpady mohou mít na životní prostředí různý vliv. Ovšem cíl přiblížit se recyklační společnosti a využívání znamená pohyb vzhůru po žebříčku této hierarchie, odvrátit se od skládkování a stále více odpadu recyklovat a využívat.

Právní rámec,¹ o který se tento strategický přístup opírá, zahrnuje horizontální právní předpisy o nakládání s odpady, např. směrnici o odpadech, směrnici o nebezpečných odpadech jakož i nařízení o přepravě odpadů. Tyto právní předpisy jsou doplněny podrobnějšími právními předpisy o nakládání s odpady a odstraňování odpadů, např. směrnicí o skládkách odpadů a směrnicí o spalování odpadů, a právními předpisy, jimiž se řídí nakládání se zvláštními druhy odpadů (odpadní oleje, PCB/PCT a baterie). Byly stanoveny cíle recyklace a využívání některých klíčových druhů odpadů, tj. obalů, vozidel z ukončenou životností a odpadů z elektrických a elektronických zařízení. Viz příloha III služebního dokumentu Komise SEK(2005) 1682, kde je uvedeno schéma zobrazující příslušné právní předpisy.

¹ Podrobný seznam právních předpisů je uveden v příloze III.

Přestože bylo dosaženo podstatného pokroku, celkový objem odpadů stále roste a absolutní množství odpadů ukládaných na skládky se nesnižuje. V letech 1990 až 1995 se celkové množství odpadů, které vznikly v Evropské unii a v ESVO, zvýšilo o 10 %, zatímco HDP vzrostl o 6,5 %. K tomuto nárůstu významným způsobem přispěl pevný komunální odpad, kde existuje přímá úměra k úrovni hospodářské činnosti, protože nárůst pevného komunálního odpadu i HDP v 25 zemích Evropské unie činil v letech 1995 až 2003 19 %. Narůstají i menší, ale významné toky odpadů: nebezpečného odpadu vzniklo v letech 1998 až 2002 o 13 % více, zatímco HDP se zvýšil o 10 %. Při očekávání vyšší úrovně hospodářského růstu by měl celkový nárůst pokračovat a bude se týkat naprosté většiny druhů odpadů. Například Evropská agentura pro životní prostředí předpokládá, že množství odpadů ve formě papíru a lepenky, skla a plastických hmot vzroste do roku 2020 oproti úrovni v roce 1990 o 40 %. Podle předpovědi OECD bude vznik pevných komunálních odpadů narůstat až do roku 2020, ovšem poněkud nižší rychlostí. Předpověď Společného výzkumného centra počítá do roku 2020 ve srovnání s rokem 1995 s nárůstem pevných komunálních odpadů o 42,5 %, Relativně rychlejší nárůst pevných komunálních odpadů se očekává v deseti nových členských státech Evropské unie.

Zatímco recyklace i spalování odpadů roste, absolutní množství odpadů ukládaných na skládku se nesnižuje, protože odpadů vzniká více. Například množství odpadů, které tvoří plastické hmoty a které se ukládají na skládkách, vzrostlo v letech 1990 až 2002 o 21,7 %, ale procentní podíl skládkovaných odpadů ve formě plastických hmot poklesl ze 77 % na 62 %.

Tyto trvale neudržitelné trendy jsou částečně zdůvodněny neuspokojivým prováděním právních předpisů vztahujících se k odpadům, což částečně způsobují některé prvky této politiky a právních předpisů, které by mohly být zlepšeny.

Existuje řada **prováděcích** problémů, od ukládání odpadů na nesprávně řízené skládky po přepravování nebezpečných odpadů v rozporu s mezinárodními úmluvami. Nejasné definice a rozdílné názory na dodržování těchto právních předpisů nenapomohly zlepšování jejich dodržování a věc dospěla až k soudním sporům. Přes rozhodnutí Evropského soudního dvora nejsou stále ještě zcela jasné určité aspekty, například to, kdy odpady přestávají mít povahu odpadů.

I když je **předcházení vzniku odpadů** již řadu let nejvýznamnějším cílem politiky nakládání s odpady na vnitrostátní úrovni i na úrovni Evropské unie, zatím došlo jen k omezenému pokroku v zavádění tohoto cíle do praxe. Doposud nebyly uspokojivě splněny v minulosti stanovené cíle Společenství ani vnitrostátní cíle.

Recyklace a využívání odpadů se zvyšuje. Týká se však jen omezené části odpadů. Směrnice o recyklaci se doposud zaměřovaly na jednotlivé druhy odpadů a umožnily, aby se díky odpadové politice Společenství snížil vliv na životní prostředí podporou třídění zdrojů a recyklace takových druhů odpadů, jako baterií, obalů, vozidel a odpadů z elektrických a elektronických zařízení. Tyto rychle se zvyšující toky odpadů jsou vzhledem k jejich nebezpečné povaze a složitosti zvláště důležité. Tvoří však jen omezenou část všech vznikajících odpadů.

Mimo to, i když se množství recyklovaných odpadů zvyšuje, normy nakládání s odpady existují pouze pro skládky a spalovny a částečně pro oblast recyklace. To znamená environmentální problém, protože některá zařízení na recyklaci mohou při nesprávném provozování způsobovat znečištění. Normy jsou potřebné nejen pro oblast ochrany životního

prostředí, ale i z komerčních důvodů – aby podpořily stejné zacházení se všemi recyklovanými materiály.

Na tomto základě zahrnovaly přípravy této tematické strategie zásadní přezkoumání stávající situace a identifikaci problémů a otázek. To vedlo ke vzniku níže uvedeného návrhu na zavedení komplexnějšího přístupu k předcházení vzniku odpadů a k recyklaci.

3. CÍLE NOVÉ ODPADOVÉ POLITIKY EVROPSKÉ UNIE

Odpadová politika Evropské unie je schopna přispívat ke snižování celkových nepříznivých vlivů využívání zdrojů na životní prostředí. Předcházením vzniku odpadů a podporou recyklace a využívání odpadů dojde ke zvýšení efektivity využívání zdrojů v rámci evropského hospodářství a ke snížení nepříznivého vlivu využívání přírodních zdrojů na životní prostředí. To přispěje k udržení materiálové základny, která je nezbytná pro trvale udržitelný hospodářský růst.

Základní cíle stávající odpadové politiky Evropské unie – což je předcházení vzniku odpadů a podpora opětovného používání, recyklace a využívání odpadů, aby se snížil nepříznivý vliv na životní prostředí – jsou stále platné a budou mít podporu ze strany přístupu založeného na hodnocení tohoto vlivu.

Z dlouhodobého hlediska se Evropská unie má stát recyklační společností, která se snaží předcházet vzniku odpadů a využívá odpady jako zdroje. Zavedením vysokých environmentálních referenčních norem podpoří vnitřní trh recyklaci a využívání odpadů.

4. ČINNOSTI

V zájmu dosažení těchto cílů a zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí je účelem tohoto návrhu zmodernizovat stávající právní rámec – tj. zařadit do procesu vytváření politiky analýzu životního cyklu a objasnit, zjednodušit a zefektivnit právní předpisy Evropské unie týkající se ochrany životního prostředí. Pomůže to řešit stávající problémy s prováděním a přivede Evropskou unii rozhodným způsobem na cestu k hospodářsky a ekologicky efektivní recyklační společnosti. Stávající úroveň ambicí v oblasti ochrany životního prostředí se zachová a zvýší, čímž poskytne základnu pro trvale udržitelný rozvoj.

To vyžaduje takové spojení opatření na podporu předcházení vzniku odpadů, recyklace a opětovného využívání, aby se dospělo k co největšímu snížení celkového vlivu po celou dobu životnosti zdrojů, včetně:

- **Obnoveného důrazu na úplné provádění platných právních předpisů.** Existují nejrůznější problémy s jejich prováděním ve všech členských státech, od přetrvávající existence nezákonných skládek odpadů v několika členských státech po rozdílné výklady v jiných. Součástí této strategie je odstranění nejednoznačností, vyřešení nejednotných výkladů a změna právních předpisů, které nepřinesly očekávaný environmentální prospěch. Komise využije výbor pro nakládání s odpady jako fórum pro výměnu informací a nejlepší praxe a současně též k odhalení obtíží spojených s prováděním. Bude i nadále podnikat právní kroky, aby zajistila stejné dodržování *acquis* ve všech členských státech.

- **Zjednodušení a modernizace platných právních předpisů**, pokud zkušenosti ukázaly, že je to nezbytné k tomu, aby došlo ke snížení administrativního břemene při současném udržení úrovně ochrany životního prostředí, v souladu s cíli zlepšení právních předpisů. Výsledkem budou úspornější právní předpisy týkající se ochrany životního prostředí a několik činností. Za prvé se bude jednat o změnu směrnice o odpadech, kdy se sloučí se směrnicí o nebezpečných odpadech, zavedou se ohledy na životní cyklus, objasní se, kdy odpady přestávají mít povahu odpadů, vyjasní se definice využití a odstranění odpadů, zavede se definice recyklace a vyřeší se překrývání mezi jednotlivými právními předpisy o odpadu a o životním prostředí. Za druhé, dojde ke zrušení směrnice o nakládání s odpadními oleji a její ustanovení o sběru odpadních olejů se přenesou do směrnice o odpadech. Za třetí bude v roce 2006 předložen návrh na sloučení tří směrnic o odpadech ze zpracování oxidu titaničitého. Za čtvrté bude Komise kromě návrhů přijatých společně s touto strategií v souvislosti s neustálým a systematickým přezkoumáváním právních předpisů EU o odpadech hodnotit potřebu dodatečných opatření, přičemž bude pokračovat se zlepšováním regulace a zjednodušováním cílů v souladu s plánem stanoveným ve sdělení KOM(2005) 535. To bude mimo jiné zahrnovat nadcházející přezkoumání, které vyžadují směrnice o odpadech, jako je přezkoumání směrnice o vozidlech s ukončenou životností v roce 2006 a přezkoumání směrnice o odpadech z elektrických a elektronických zařízení, a revizi systémů zatřídění odpadů. Nakonec, po zavedení společných norem navrhovaných v této strategii, vzniknou nové příležitosti, aby byl vytvořen zjednodušený regulační režim přepravy odpadů, který dále podpoří recyklaci a využívání odpadů.
- **Zavedení ohledů na životní cyklus produktů do odpadové politiky.** Environmentální politika se tradičně zaměřovala na počáteční a na konečnou fázi životního cyklu: těžbu, zpracovávání a výrobu na jedné straně a nakládání s odpady na druhé. Nyní se uznává, že v případě mnoha zdrojů je vliv na životní prostředí často vázán i na fázi jejich využívání.² Je třeba brát ohled na všechny fáze životního cyklu zdrojů, protože mezi různými fázemi může vzniknout substituční vztah a opatření přijatá ke snížení vlivu na životní prostředí v rámci jedné fáze mohou tento vliv v jiné fázi zvýšit. Je zřejmé, že politika ochrany životního prostředí musí zajistit, aby nepříznivé vlivy na životní prostředí byly minimalizovány během celé doby životnosti zdrojů. Použitím přístupu k životnímu cyklu produktů lze snadněji nalézt priority a účinněji zaměřit politiku tak, aby bylo dosaženo maximálního prospěchu pro životní prostředí vzhledem k vynaloženému úsilí.

Přístup k životnímu cyklu produktů se stane součástí právních předpisů Evropské unie na základě objasnění cílů směrnice o odpadech tak, aby se výslovně zabývaly hlediskem celého životního cyklu. To bude mít významné dopady na vytváření nové politiky a na zásady a praxi nakládání s odpady v budoucnosti. Poslední revize cílů recyklace a využití odpadů z obalových materiálů byla prvním příkladem použití ohledů na životní cyklus při vytváření dané politiky. Pro každý dotčený materiál se stanoví nové cíle pomocí analýzy ekologických a hospodářských vlivů během celé doby životního cyklu daného materiálu. Revize nakládání s odpadními oleji tvoří další oblast, kde byl přístup k životnímu cyklu produktů použit.

- **Podpora ambicióznějších politik předcházení vzniku odpadů** pomocí objasnění povinností členských států vytvářet veřejně přístupné programy předcházení vzniku

² KOM(2003) 302, Integrovaná výrobní politika.

odpadů. Na úrovni Evropské unie podpoří Komise uplatnění směrnice o integrované prevenci a omezení znečištění, integrované výrobní politiky a dalších nástrojů na podporu rozšíření zásad nejlepší praxe.

- **Lepší znalosti a informace**, které podpoří trvalý rozvoj politiky předcházení vzniku odpadů.
- **Vytváření společných referenčních norem pro recyklaci.** Aby se zajistilo řádné fungování vnitřního trhu pro recyklaci, mají být v návrhu stanoveny minimální normy pro provádění recyklace a recyklované materiály platné pro celé Společenství, které zajistí vysokou úroveň ochrany životního prostředí a zabrání hrozbě „ekodumpingu“. Tento přístup bude vycházet ze změny směrnice o odpadech a směrnice o integrované prevenci a omezení znečištění. Tento přístup bude prioritně použit v případě biologických odpadů.
- **Další rozpracování politiky Evropské unie o recyklování.** Na základě plnění platných právních předpisů Evropské unie o odpadech se budou hledat nové způsoby, jak podpořit recyklaci. Uskuteční se podrobná analýza dlouhodobé vhodnosti a životaschopnosti specifického přístupu k jednotlivým materiálům. Členské státy budou též podporovány v tom, aby více využívaly ekonomické nástroje a vyměňovaly si zkušenosti a zásady nejlepší praxe prostřednictvím lepší koordinace činností výboru pro nakládání s odpady.

Tato činnost a navrhované změny jsou podrobněji popsány v příloze I, kde je dále uveden rámcový časový rozvrh předkládání různých návrhů na realizaci tematické strategie.

5. JAKÝ DOPAD BUDOU MÍT NAVRHOVANÉ ZMĚNY?

Tematická strategie by měla mít dopad na stávající praxi používanou ve členských státech a měla by vedle skládkování vytvářet nové možnosti alternativního nakládání s odpady a tím podporovat všeobecný postup na žebříčku odpadové hierarchie. Tyto příležitosti jsou shrnuty dále (podrobnější popis je uveden v posouzení dopadů, jež je součástí této strategie).

Méně odpadů na skládky

Činnosti v rámci tematické strategie přispějí k dalšímu snižování skládkování odpadů. Silnější důraz na provádění a na podporu ekonomických nástrojů pomůže zvýšit ceny za skládkování na úroveň, která lépe odpovídá skutečnému vlivu této alternativy nakládání s odpady na životní prostředí, takže na skládky by mělo jít méně odpadů. Avšak vzhledem k tomu, že tento způsob nakládání s odpady stále ještě v mnoha členských státech znamená obvyklé řešení, odklon od skládkování bude vyžadovat čas. Kromě toho pro některé druhy odpadů může ukládání na skládky zůstat jedinou schůdnou cestou. Nové členské státy budou potřebovat čas, aby si vybudovaly alternativní infrastrukturu a vyřešily dědictví minulosti.

Množství odpadů, které je v rámci Evropské unie ukládáno na skládky, bude posouzeno v roce 2010. Pokud toto množství a druhy odpadů ukládané na skládky budou i nadále nepřijatelné a odklon od skládkování nebude dostatečně rychlý, bude zvážena možnost zákazu budovat nové skládky odpadů.

Více kompostu a využívání energie z odpadů

Odpady, které nebudou ukládány na skládky, budou zpracovávány řadou různých způsobů, které se nacházejí výše na žebříčku odpadové hierarchie a které jsou všechny lepší pro životní prostředí.

Vznik měřítek kvality pro zařízení na kompostování a pro kompost zvýší perspektivy kompostování.

Tam, kde se využívá energie z odpadů, strategie zvýší účinnost této energie. Komise navrhuje zahájit zavádění užívání prahů účinnosti pro klasifikaci nakládání s odpady v komunálních spalovnách jako využívání nebo jako odstraňování. To současně napomůže tomu, aby Evropská unie splnila své cíle v souladu se směrnicí o podpoře elektřiny z obnovitelných zdrojů.

Je na jednotlivých členských státech, aby se rozhodly, která z možností je za daných okolností z hlediska ochrany životního prostředí nejvýhodnější.

Více recyklace a lepší recyklace

Následujících pět let bude při provádění směrnic o recyklaci znamenat klíčové období. Po stanovení minimálních kvalitativních norem některých zařízení pro recyklaci se očekává významné zlepšení oproti stávající situaci, kdy se minimální kvalitativní normy vztahují jen na 8 až 10 % odpadů, ke stavu, kdy se budou týkat podstatné části odpadů k recyklaci. Toto pokrytí bude upraveno ve vztahu k ekologickým rizikům. Vzhledem k tomu, že se recyklace ve stále vyšší míře stává preferovanou alternativou nakládání s odpady, bude zajištěno, aby byl environmentální vliv této alternativy kontrolován a aby byly vytvořeny tržní podmínky, které umožní pokračovat v recyklaci stávající rychlostí..

Kvalitativní normy recyklace podpoří poptávku po recyklovaných materiálech a jejich přijatelnost. Tím dojde k tlaku na nakládání s odpady formou recyklace a opětovného používání. Mimo to umožní podmínky na vnitřním trhu recyklace zlepšené díky normám Evropské unie využívání recyklace tam, kde je to nejefektivnější. Takto se sníží náklady a následně se podpoří recyklace a opětovné využití.

Recyklace je v současnosti úspěšná v případě řady materiálů, protože vysoké tržní ceny podporují růst sazeb za recyklaci. Například využití odpadového papíru při výrobě nového papíru se v letech 1991 (25 %) až 2004 (50 %) zdvojnásobilo. V případě dalších materiálů se zdá, že plnému rozvoji trhu recyklace stále brání překážky, a probíhají práce na jejich odstranění. Tato situace bude znovu posouzena v roce 2010. Pokud nebude prováděna recyklace materiálů ve prospěch ochrany životního prostředí, lze zahájit další aktivity s ohledem na některé materiály při použití nejvhodnějších nástrojů politiky (ekonomické nástroje, odpovědnost výrobce, zákaz skládkování, stanovení cílů sběru nebo recyklace).

Klíčové výhody a příznivé dopady

Pomocí tohoto úsilí je možno zlepšit hospodárnost výdajů odpadové politiky EU a zajistit významné environmentální a společenské výhody:

- Odpadová politika se bude více věnovat vlivům na životní prostředí a tím se stane efektivnější a hospodárnější;

- Zlepší se regulační prostředí činností souvisejících s nakládáním s odpady a to povede ke snížení nákladů a k odstranění překážek recyklace a využívání odpadů;
- Zlepší se úroveň politiky předcházení vzniku odpadů na vnitrostátní úrovni a tím se zajistí vyšší ekologická a hospodářská účinnost a podpoří se činnosti bezprostředně následující po vzniku odpadů;
- Zvyšováním využívání odpadů se sníží emise z odstraňování odpadů, takže vzniknou environmentální výhody, například ve formě snížení emisí skleníkových plynů.

Tyto příznivé dopady lze ilustrovat na těchto kvantifikovaných příkladech:

- Dalším nahrazením ukládání komunálního odpadu na skládky kompostováním, recyklací a energetickým využíváním by mohlo dojít k dalšímu omezení emisí skleníkových plynů ze 40 až na více než 100 Mt ekvivalentu CO₂ za rok;
- Vysvětlením toho, kdy odpad přestává být považován za odpad, by se mohly snížit administrativní náklady týkající se právních předpisů platných v oblasti ochrany životního prostředí. Například sektor recyklace agregátů odhaduje tyto náklady asi na 1 % obrátu;
- Více recyklace vytváří pracovní příležitosti: recyklace 10 000 tun odpadů vyžaduje až 250 pracovních míst se srovnání s 20-40 místy při spalování odpadů a asi 10 místy při jeho ukládání na skládky. Vzhledem k nižšímu vytváření pracovních příležitostí při těžbě a výrobě prvotních materiálů může být výsledkem omezené čistě vytváření pracovních míst.

6. MEZINÁRODNÍ SITUACE

Většina rozvinutých ekonomik a mnoho rozvojových zemí sledují cíle směřující ke zlepšení nakládání s odpady. Státy, kde není oblast nakládání s odpady tak rozvinutá, se obvykle snaží zlepšit základní praktiky související s nakládáním s odpady, zvláště s ohledem na ukládání komunálního odpadu na skládky a nakládání s nebezpečnými odpady. Státy, kde je nakládání s odpady rozvinutější, se snaží předcházet vzniku odpadů a zvyšovat podíl recyklace a využívání odpadů.

Mezi nejvýznamnější iniciativy na mezinárodní úrovni patří Úmluva o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování (Basilejská úmluva) a aktivity OECD v oblasti kontroly přepravy odpadů a vypracování mezinárodně dohodnutých měřítek environmentálního nakládání s odpady. Cílem je mimo jiné posílení institucionálních i mimo-institucionálních kapacit při nakládání s odpady v rozvojových zemích. Evropská unie přispívá k vytváření kontrolního systému na mezinárodní úrovni prostřednictvím svých politik a zvláště pak regulací přepravy odpadů s cílem zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí.

V nedávné době zahájila na základě japonské iniciativy skupina G8 práci na omezování vzniku, opětovném využívání a recyklaci odpadů.

Příklady politiky vytvořené v jiných průmyslových zemích:

- Japonsko má rozsáhlé právní předpisy týkající se odpadů a politiky pro další trvale udržitelnou výrobu a spotřebu, která je vyjádřena jako politika tří „R“ - redukce, renovace a recyklace. Tato politika zahrnuje vytváření cílů pro všeobecné předcházení vzniku odpadů, recyklaci odpadů a vyhnutí se nutnosti jejich konečného odstraňování. Japonsko hodlá recyklovat 24 % komunálního odpadu a omezit konečné odstraňování odpadů na 50 %. Vedle těchto cílů vznikla v Japonsku řada právních předpisů o recyklaci, z nichž se některé vztahují k cílům směrnic Evropské unie o recyklaci (o obalech, o odpadech z elektrických a elektronických zařízení a o vozidlech s ukončenou životností) a jiné k problémům, kterým se právní předpisy Evropské unie nevěnují (stavební materiály a potraviny). Na místní úrovni stanovují místní správní orgány poplatky za nakládání s odpady a vybírají daně z průmyslových odpadů ukládaných na skládky.
- V USA existují tyto politiky na federální úrovni i v jednotlivých státech. Federální vláda stanovila dlouhodobý rámcový záměr, podle něhož by mělo být v celostátním měřítku recyklováno 35 % komunálního odpadu, a podporuje tento záměr prostřednictvím řady hlavně dobrovolných programů. Ty zahrnují aktivity na podporu inteligentního designu a omezování vlivu výrobků na životní prostředí. V několika jednotlivých státech byly přijaty právní předpisy omezující skládkování odpadů a podporující recyklaci různých druhů odpadů, i právní předpisy zohledňující cíle směrnic Evropské unie o recyklaci (o obalech a o odpadech z elektrických a elektronických zařízení). Pozornost je rovněž věnována vysoké úrovni produkce komunálního odpadu.
- Čína přijala řadu právních předpisů, které se vztahují k nakládání s odpady. Tyto předpisy zvláště podporují myšlenku „cyklické ekonomiky“. V současné době vytváří Čína střednědobé a dlouhodobé plány rozvíjející tuto koncepci. V Číně roste poptávka po recyklovaných materiálech. To v poslední době vyvíjí tlak na trhu po těchto materiálech, který se má v budoucnosti ještě zvýšit.

7. DOHLED A HODNOCENÍ

Tato strategie bude průběžně sledována. Proto bude nutno vynakládat neustálé úsilí zaměřené na zlepšování statistiky ohledně skládek a recyklace a vytváření lepších základních znalostí o vlivu na životní prostředí a jeho ukazatelích. Přispěje k tomu hodnocení vnitrostátní odpadové politiky, analýza realizačních zpráv členských států a průběžné konzultace s účastníky.

8. KONTROLA

Komise zkontroluje pokrok při dosahování cílů strategie v roce 2010. V rámci této kontroly posoudí pokrok v oblasti politiky předcházení vzniku odpadů, využívání koncepce celoživotního cyklu při nakládání s odpady – včetně biologických odpadů – a koncepce k evropské společnosti recyklace, a výsledky zařadí do závěrečného hodnocení šestého akčního programu pro životní prostředí.

PŘÍLOHA I: Hlavní činnosti

1. ZJEDNODUŠENÍ A MODERNIZACE PLATNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Definice odpadů

Ve směrnici o odpadech jsou odpady definovány jako produkty nebo materiály, které jsou odstraňovány. Po rozsáhlých konzultacích s účastníky dospěla Komise k závěru, že není nutné podstatným způsobem měnit definici odpadů, ale že je nezbytné objasnit, kdy odpady přestávají být považovány za odpady (a stávají se novými nebo druhotnými surovinami). Proto se navrhuje změna směrnice, ve které by byla stanovena ekologická kritéria vycházející z druhů odpadů, podle nichž by bylo možno stanovit, kdy odpady přestávají mít povahu odpadů. Tímto způsobem by došlo ke zlepšení ekologických vlastností recyklovaných produktů pomocí podpory podniků, které vyrábějí recyklované produkty odpovídající těmto ekologickým kritériím, a ke snížení zbytečných břemen týkajících se recyklace s nízkou mírou rizika. Mimo to zveřejní Komise sdělení obsahující pokyny vyplývající z jurisdikce Evropského soudního dvora zabývající se otázkami vedlejších produktů v příslušných průmyslových odvětvích o tom, kdy by měl být vedlejší produkt považován za odpad a kdy ne, aby se vyjasnila hospodářská situace hospodářských subjektů a příslušných orgánů. V rámci přezkoumání této strategie v roce 2010 Komise zhodnotí účinnost uvedených pokynů.

Stávající definice odpadů nestanoví žádné hranice, kdy jsou odpady dostatečně zpracované a měly by být považovány za produkty. To představuje problém, protože dochází k vytvoření právní nejistoty a administrativních nákladů pro podniky a příslušné orgány. Může to vést k odlišnostem v názorech v jednotlivých členských státech a dokonce v jednotlivých regionech, což vytváří problémy pro vnitřní trh. Kromě toho na trhu obíhají nekvalitní recyklované materiály, což přináší obtíže nejen potenciálním kupujícím, ale i spolehlivým prodávajícím.

Jednání se zúčastněnými stranami a se členskými státy i analýzy provedené Komisí ukázaly, že tento problém se týká jen relativně malého počtu druhů odpadů. Znamená to, že lze vybrat ty druhy odpadů, pro které je nutné stanovit kritéria na základě potenciálního environmentálního a ekonomického prospěchu. První skupina toků odpadů, na které se tento systém zaměří, bude zahrnovat kompost, recyklované agregáty a v závislosti na výsledcích právě probíhající studie o environmentálních dopadech rovněž použití loje jako paliva.

Komise navrhuje dvoufázový přístup k této otázce: za prvé, zavést ve směrnici o odpadech postupy pro přijetí těchto kritérií, a za druhé, navrhnout pro tento systém konkrétní druhy odpadů, vybrané na základě potenciálního environmentálního a ekonomického prospěchu. Komise tento návrh předloží na základě studií a konzultací s účastníky.

Tento přístup by měl mít následující výsledky:

- lepší ekologické vlastnosti recyklovaných produktů, protože hospodářské subjekty se snaží zachovat požadovanou úroveň, aby jejich recyklované produkty již nebyly považovány za odpady;
- vyšší jistota a předvídatelnost pro kupující recyklovaných produktů nebo materiálů;

- zjednodušení regulace v případě odpadů s nízkým rizikem používaných jako druhotné suroviny.

Jednou z předběžných podmínek provádění tohoto přístupu bude stanovení environmentálních kritérií na vysoké úrovni v zájmu omezení environmentálních rizik. Vedle environmentálních kritérií bude též nezbytné stanovit kritéria vhodnosti k použití, aby se zajistilo, že recyklované produkty naleznou životaschopný trh. Tato kritéria vhodnosti k použití lze odvodit z platných standardů Evropského výboru pro normalizaci nebo z podobných zdrojů.

Při výběru druhů odpadů a stanovování kritérií bude zvažena řada činitelů. Ty budou obzvláště zahrnovat riziko, že by recyklovaný produkt mohl být použit nevhodným způsobem nebo vyvezen z Evropské unie k podvodným účelům nebo by v případě, že by nebyl zařazen mezi odpady, měl vliv na životní prostředí. Dalším faktorem je existence životaschopného trhu pro dotčené recyklované produkty. Komise tyto faktory při navrhování druhů odpadů a kritérií zvaží.

Definice způsobů využití a odstranění odpadů

Hlavním současným problémem týkajícím se definic využití a odstranění odpadů ve směrnici o odpadech je to, že se používají pro různé účely. Ve směrnicích o recyklaci jsou použity ke stanovení cílů a v nařízení o přepravě odpadů jsou použity ke stanovení toho, zda se na přepravu odpadů vztahují pravidla, jimiž se řídí vnitřní trh.

V ideálním případě by byly použity jen ke stanovení cílů a pro přepravu odpadů by byl použit jednodušší systém. Vzhledem k mezerám v platných evropských normách pro nakládání s odpady a vzhledem k potřebě přizpůsobení struktur a politiky nakládání s odpady je však ještě na takovou změnu právních předpisů o odpadech příliš brzy.

Definice obsažené v platných právních předpisech, jak je vykládá Evropský soudní dvůr, nepodporují nejlepší environmentální praxi, například pokud jde o využívání energie z odpadů v komunálních spalovnách. Komise se domnívá, že je třeba zavést další definici, a proto navrhuje změnu směrnice o odpadech, kde bude definice využití odpadů vycházet z koncepce náhrady zdrojů v ekonomice a nikoli v konkrétní továrně. Mimo to změna umožní řešit environmentální problémy vyplývající z nových technologií a praxe v každém jednotlivém případě samostatně na základě postupů stanovených výborem.

Komise navrhuje pro začátek zavést při klasifikaci nakládání s odpady v komunálních spalovnách minimální účinnost jako základní kritérium stanovení, zda se jedná o využití nebo o odstranění odpadů. Platná jurisdikce Evropského soudního dvora považuje naprostou většinu komunálních spaloven za zařízení k odstraňování odpadů. Toto zatřídění by mohlo mít nepříznivé dopady, protože by vedlo k zhoršení životního prostředí. Například spalování s využitím energie se obvykle považuje za prostředek, jak zabránit ukládání komunálního biologicky rozložitelného odpadu na skládky. Existují zde ale obavy, že pokud bude spalování odpadu definováno ve stejné kategorii jako skládkování, některé orgány místní správy by mohly být uvedeny v pokušení zvolit si levnější alternativu (skládkování), což bude mít dopad na zhoršování životního prostředí. Mimo to dochází k negativní diskriminaci komunálních spaloven s vysokou energetickou účinností ve srovnání s kogeneračními zařízeními, které mají podobnou energetickou účinnost, ale nepodléhají tak přísné kontrole emisí.

Definice využití odpadů, která bere ohled na to, že energie vyrobená v komunálních spalovnách nahrazuje zdroje, které by byly použity v jiných elektrárnách, lépe vyjádří

ekologický přínos spalování odpadů. Energetická účinnost komunálních spaloven se však může významným způsobem lišit. V případě nízké energetické účinnosti by spalování nemuselo být lepší alternativou než skládkování. Při vysoké energetické účinnosti by mohlo být spalování stejně výhodné jako mechanická recyklace nebo kompostování některých druhů odpadů.

Posouzení dopadů ukazuje, že zavedení minimálních norem energetické účinnosti komunálních spaloven může přinést ekonomický i environmentální prospěch. Stanovení hodnoty minimálních norem s odkazem na podnik používající nejlepší dostupné techniky by napomohlo dosažení cílů zabránění ukládání odpadů na skládky.

Komise navrhuje pozměnit směrnici o odpadech tak, aby zahrnovala minimální normy energetické účinnosti s tím, že při jejich překročení se budou komunální spalovny považovat za zařízení pro využití odpadů. Tyto minimální normy vycházejí z nejlepších dostupných technik a využívají doporučení obsažená v referenčním dokumentu nejlepších dostupných technik (BREF) o spalování odpadů, aby byl použit ekvivalenční faktor o hodnotě 2,6 ke srovnání energie ve formě elektřiny a energie ve formě tepla, tj. 1 kWh elektřiny se rovná 2,6 kWh tepla, a faktor o hodnotě 1,1 pro dálkovém vytápění.

Tento návrh podpoří menší využívání skládek a používání nejlepších dostupných technik při využití energie ze spalování odpadů v komunálních spalovnách. Současně umožní trvalé zlepšování environmentální výkonnosti využití energie, protože minimální normy účinnosti budou pravidelně revidovány s ohledem na technický pokrok.

Ujasněním definic by se mělo zlepšit fungování vnitřního trhu recyklace a zavedení vysokých environmentálních norem. Současně je nezbytné nadále kontrolovat situaci.

Dalším příkladem okruhu otázek, které bude možno v rámci tohoto systému řešit, jsou případy, kdy lze použití odpadových materiálů na výstavbu skládky odpadů považovat za využití odpadů.

Definice recyklace

Do směrnice o odpadech je třeba zavést definici recyklace, která bude sloužit jako vodítko při definování politiky a cílů recyklace.

Další opatření ke zjednodušení

S ohledem na lepší regulaci:

- přesahy mezi postupy pro udělování povolení stanovené ve směrnici o odpadech a ve směrnici o integrované prevenci a omezování znečištění budou odstraněny ustanovením, že pokud má subjekt povolení podle směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění, není nutné žádné další povolení týkající se odpadů;
- směrnice 91/689/EHS o nebezpečných odpadech se sloučí se směrnicí o odpadech, aby bylo dosaženo jasnosti a aby byly odstraněny přesahy a zastaralá ustanovení;
- Komise v roce 2006 navrhne, aby byly sloučeny tři směrnice o odpadech ze zpracování oxidu titaničitého, modernizována jejich ustanovení a odstraněna zastaralá ustanovení.

Komise vezme při revizi směrnic o odpadech v souladu s právními předpisy Evropské unie o odpadech ohled na lepší regulaci, např. pokud jde o směrnice o spalování odpadů, o vozidlech s ukončenou životností, o ukládání odpadů na skládku, o odpadech z elektrických a elektronických zařízení a o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních, a v souvislosti se systematickým přezkoumáním právních předpisů EU o odpadech případně navrhne změnu platných právních předpisů Evropské unie.

2. ZAVÁDĚNÍ OHLEDŮ NA ŽIVOTNÍ CYKLUS DO ODPADOVÉ POLITIKY

Výhody odpadové politiky pro ochranu životního prostředí jsou složité, protože k nim dochází v různých fázích životnosti a v různých formách, a následně je obtížné je kvantifikovat nebo srovnávat. Je ale zřejmé, že odpadová politika musí přispívat k minimalizaci vlivu zdrojů na životní prostředí během celé doby jejich životního cyklu. V mnoha případech to znamená jen používání zdravého rozumu a širší pohled na věc, jindy to však může znamenat i používání hodnotících nástrojů, jako je posouzení celého životního cyklu.

Komise navrhuje, aby bylo provedeno objasnění cílů odpadové politiky podle směrnice o odpadech, aby bylo možno výslovně použít přístup životního cyklu. Odpadová politika Evropské unie by se měla zaměřovat na omezení nepříznivých vlivů vzniku odpadů a nakládání s nimi na životní prostředí a přispívat k celkovému omezení vlivu využívání zdrojů na životní prostředí.

3. ZLEPŠOVÁNÍ ZNALOSTNÍ ZÁKLADNY

Přístup životního cyklu vyžaduje zlepšení znalostní základny související s vlivem využívání zdrojů, vzniku odpadů a nakládání s nimi a systematictějšího předpovídání a modelování situací.

Toho lze dosáhnout hlavně prostřednictvím mechanismu, který je popsán v tematické strategii o zdrojích a prostřednictvím iniciativ uskutečněných v rámci integrované výrobní politiky. Mimo to bude Evropská agentura pro životní prostředí, Eurostat a Společné výzkumné centrum nadále hrát svou úlohu při vytváření spolehlivé vědecké a ekonomické informační základny odpadové politiky.

Dalším důležitým krokem bude nalézt ve spolupráci s vědci a zúčastněnými stranami základní vodítko, díky němuž by na základě dohodnutých postupů a metodiky bylo snadné používat nástroje přístupu životního cyklu při vytváření odpadové politiky. Cílem je umožnit snadné používání těchto nástrojů v rozhodnutích týkajících se politiky na všech úrovních, od místní po celoevropskou.

4. PŘEDCHÁZENÍ VZNIKU ODPADŮ

Potenciál pro předcházení vzniku odpadů závisí na celé řadě faktorů: hospodářský růst, míra zavedení nejlepší praxe při omezování vzniku odpadů ze strany hospodářských subjektů, atd. Předcházení vzniku odpadů lze dosáhnout jen pomocí ovlivňování praktických rozhodnutí přijatých v různých etapách životnosti: jak je produkt navržen, vyroben, poskytován spotřebitelům a využíván. Produkce komunálního odpadu je ovlivněna také chováním spotřebitelů, které souvisí se sociální strukturou, osobním příjmem a blahobytem společnosti.

V této strategii nejsou Evropskou unií předepsány cíle předcházení vzniku odpadů, protože by to nebylo nejúčinnějším a z environmentálního hlediska nejefektivnějším způsobem, jak podpořit předcházení vzniku odpadů. Je tomu tak proto, že tyto cíle nejsou schopny postihnout celou složitost vlivů na životní prostředí: hmotnost odpadů může být snížena, ale jejich vliv na životní prostředí může vzrůst, zatímco nepatrné snížení hmotnosti může přinést velké omezení environmentálního dopadu. Mimo to by politika předcházení vzniku odpadů měla brát ohled na vnitrostátní modely výroby a spotřeby, jejich předpokládané trendy a vztah k hospodářskému růstu.

V této strategii je předepsán koordinovaný přístup k předcházení vzniku odpadů, díky němuž se politiky předcházení vzniku odpadů zaměří na omezení jejich vlivu na životní prostředí a stanoví se rámec konkrétní vnitrostátní politiky. Aktivita v oblasti předcházení vzniku odpadů se musí odehrávat na všech úrovních řízení. V celoevropském měřítku může směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění (IPPC) a integrovaná výrobní politika významným způsobem přispět k předcházení vzniku odpadů. Referenční dokumenty o nejlepších dostupných technikách (BREF) vytvořené podle směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění poskytují užitečné informace o předcházení vzniku odpadů. Tyto aspekty referenčních dokumentů o nejlepších dostupných technikách je třeba posilovat a členské státy, odvětví a další účastníci by si měli pravidelněji vyměňovat informace o nejlepší praxi. Konečně, Komise se hodlá opětovně věnovat otázce vytváření rámce pro iniciativy v oblasti eko-designu v rámci integrované výrobní politiky.

Většina opatření k předcházení vzniku odpadů ale bude muset být uskutečněna na vnitrostátní, regionální a místní úrovni. Mohla by zahrnovat i cíle předcházení vzniku odpadů. Směrnice o odpadech bude pozměněna tak, aby se vyjasnila povinnost členských států vytvářet veřejně dostupné programy předcházení vzniku odpadů, v souvislosti s trvale udržitelnou výrobou a spotřebou.

5. K EVROPSKÉ RECYKLAČNÍ SPOLEČNOSTI

Jelikož zdroje umístěné na trh se dříve nebo později musí stát odpady a jelikož jakákoli výrobní činnost vytváří odpady v nějaké formě, jsou nezbytná opatření, s jejichž pomocí by se odpady vrátily do hospodářského cyklu. Odvětví recyklací potřebuje regulační prostředí podporující recyklaci.

Stávající trend se snaží zvyšovat kontrolu a omezení přepravy odpadů na vnitřním trhu. Tím se situace v oblasti ochrany životního prostředí podstatným způsobem nezlepší a mohlo by to vést ke vzniku podrobných právních předpisů a k mikro-nakládání s odpady na vnitrostátní nebo regionální úrovni. Tak by se potenciálně mohla snížit dostupnost recyklovatelných odpadů pro průmysl v Evropské unii, zvláště v malých členských státech. Proti tomuto trendu je třeba postavit rovnoprávné prostředí pro recyklaci v rámci celé Evropské unie. Samotná recyklace musí být ekologická a to vyžaduje zavedení norem.

Zatímco v některých případech to jsou tržní síly, které podporují rozšíření recyklace, tržní signály mají tendenci dávat přednost odstraňování odpadů. Proto je třeba zavést pobídky na podporu recyklace a využití odpadů. V tomto směru mají vysoký potenciál ekonomické nástroje a vnitrostátní daně uvalené na skládkování.

Rovnoprávné podmínky pro recyklaci

Vytvoření vnitřního trhu pro recyklaci, který by využíval vysoké ekologické standardy, by bylo výhodné pro rozšiřování dobré praxe v rámci celé Evropské unie a současně by bylo nápomocno recyklačnímu odvětví v tom smyslu, že by mohlo tento vnitřní trh využívat.

Platné právní předpisy budou doplněny řadou opatření, která umožní Evropské unii, aby vyplnila mezeru v oblasti norem pro odpady. Zahrnují:

- Zavedení kritérií účinnosti platné pro vybrané způsoby využívání odpadů podle směrnice o odpadech a vznik instrukcí pro použití některých ustanovení nařízení o přepravě odpadů v boji proti podvodům ve využívání odpadů;
- Rozšiřování zásad dobré praxe prostřednictvím zařazení do směrnice o odpadech minimálních norem pro příslušné způsoby využití a budoucí rozšíření platnosti směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění na vybrané způsoby nakládání s odpady;
- Přidání nového ustanovení do směrnice o odpadech, které umožní přijetí environmentálních kritérií pro konkrétní druhy odpadů, aby bylo možno stanovit, kdy už se na ně nevztahují právní předpisy o odpadech, ale je třeba je považovat za produkty.

Zlepšování výměny informací o vnitrostátní daních uvalených na odstraňování odpadů

Existuje široký konsenzus v tom smyslu, že zdanění odstraňování odpadů je hospodárné a může významným způsobem zlepšit nakládání s odpady. Mimo to mohou velké rozdíly ve výši daní z odstraňování odpadů mezi členskými státy vést ke zbytečné přepravě odpadů a ovlivnit soutěž mezi provozovateli nakládání s odpady v různých členských státech.

Vzhledem k malé vyhlídce na dosažení dohody na úrovni Evropské unie v této oblasti by prvním krokem bylo přesvědčit členské státy, aby tento ekonomický nástroj použily na vnitrostátní úrovni. Komise podporuje členské státy, aby si vyměňovaly informace o jejich přístupu k daním z odstraňování odpadů a aby o nich Komisi průběžně informovaly.

Nové cesty k rozšíření recyklace

Směrnice o recyklaci přijaté za posledních deset let podporují vznik a financování infrastruktury sloužící k recyklaci velkých objemů odpadů. Je však složité zdůvodnit použití tohoto přístupu i v případě nových druhů odpadů. V případě malého množství odpadů nebo druhů odpadů, které nemají příliš velký vliv na životní prostředí, by tento přístup znamenal vznik závažného administrativního břemene ve srovnání s jeho přínosem pro ochranu životního prostředí.

Pokud ale bude organizace a podpora recyklace pro všechny druhy odpadů ponechána jen na trhu, nebude možno úplně využívat environmentální výhody, které recyklace nabízí. Zatímco současnou prioritou je zajistit úplné splnění směrnic EU o recyklaci, pro budoucnost je třeba zajistit komplementární přístup, který bude pružnější a současně bude mít i širší záběr. Na základě revize této strategie bude posouzena potřeba dalších opatření na podporu recyklace. Zvláště bude zvážena možnost použití materiálnějšího přístupu, pravděpodobně na základě odpovědnosti původce odpadů. V tom případě by bylo potřeba posoudit, zda trh sám dokáže

zajistit odpovídající rozvoj recyklace daných materiálů nebo zda bude potřeba k překonání překážek, které stojí recyklaci v cestě, zavést opatření. V této souvislosti lze vzít v úvahu celou škálu opatření a přístup životního cyklu přispěje k zajištění toho, že bude dosaženo environmentálních výhod recyklace s co nejnižšími náklady.

Cíle recyklace

Cíle recyklace a využití odpadů jsou použity v několika směrnicích EU o odpadech. Poslední revize cílů recyklace a využití odpadů, obsažená ve směrnici o obalech a obalových odpadech, prokázala význam stanovení cílů na příslušné úrovni s ohledem na platnost definice a zohlednění specifík jednotlivých materiálů. Bez této analýzy existuje riziko, že budou stanoveny cíle, které podporují způsoby, jež mají nízký nebo žádný ekologický přínos nebo nepodporují technologie, které mohou přinést rozsáhlé ekologické výhody, avšak mají problémy s přístupem trh.

Vzhledem k těmto složitostem by měla být úroveň cílů stanovena tak, aby odpovídala rozsahu definice recyklace platné pro různé materiály, jak tomu již bylo v případě revize cílů směrnice o obalech a obalových odpadech, a měla by brát ohled na konkrétní vlastnosti jednotlivých materiálů. Budoucí návrhy nových nebo revidovaných cílů recyklace nebo využití odpadů musí optimalizovat hospodárnost recyklace a využití odpadů a nepodporovat technologie, které nejsou pro dané materiály vhodné.

Nakládání s biologickými odpady

Hlavní nepříznivý vliv biologického odpadu nastane v tom případě, kdy je biologický odpad ukládán na skládku. Tam se vyvíjí metan, skleníkový plyn, který je 21x účinnější než oxid uhličitý. Tuto environmentální hrozbu řeší směrnice 1999/31/ES o skládkách odpadů, podle níž se nesmějí dvě třetiny biologicky rozložitelných odpadů ukládat na skládku a která požaduje, aby členské státy zpracovaly a pravidelně revidovaly vnitrostátní strategie pro nakládání s odpady, které nesmějí být uloženy na skládce. Splněním této povinnosti významně přispějí k omezení vlivu biologických odpadů na životní prostředí, zvláště pak pokud jde o emise skleníkových plynů.

Ve zprávě Komise o vnitrostátních strategiích se nicméně říká, že „Po analýze strategií není jasné, zda cíle snižování skládkování budou dosaženy v těch členských státech, kde tomu tak doposud není. Zdá se, že bude nutno vyvinout další úsilí, aby bylo těchto cílů dosaženo. Komise bude věnovat zvláštní pozornost dosažení cíle na rok 2006 a přijme odpovídající opatření k řádnému provádění směrnice“³.

Z environmentálního hlediska neexistuje jediné nejlepší řešení nakládání s biologickými odpady, které nesmějí být ukládány na skládku. Environmentální rovnováha různých dostupných alternativ nakládání s těmito odpady záleží na celé řadě místních faktorů, mimo jiné na systému sběru, složení odpadů a jejich kvalitě, klimatických podmínkách, vlivu na změnu podnebí, možnost kompostování jako součást boje proti degradaci půdy a dalších kategoriích vlivu na životní prostředí. Proto by měly členské státy při zpracování strategií nakládání s těmito odpady využívat přístup životního cyklu.

³ KOM(2005) 105 - Zpráva Komise Radě a Evropskému parlamentu o vnitrostátních strategiích pro omezení biologicky rozložitelného odpadu na skládkách podle čl. 5 odst. 1 směrnice 1999/31/ES o skládkách odpadů.

Komise připraví pokyny k používání celoživotního přístupu při nakládání s biologickými odpady, poskytne tyto pokyny členským státům a vyzve je, aby přepracovaly své vnitrostátní strategie. Tyto pokyny též pomohou místním a regionálním orgánům, které jsou obecně odpovědné za přípravu plánů nakládání s komunálním odpadem.

Na úrovni Evropské unie je třeba řešit i aspekty týkající se norem v oblasti odpadů. V rámci ustanovení o tom, kdy odpady přestávají být považovány za odpady, budou přijata kritéria kvality kompostu, jak jsou navržena pro účely směrnice o odpadech, a Komise navrhne, aby se na biologické nakládání s odpady po své revizi vztahovala směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění.

Směrnice Rady 86/278/EHS o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství bude upravena tak, aby byly zpřísněny normy kvality, v jejichž rámci je používání kalů povoleno po přijetí tematické strategie o půdě a souvisejících opatřeních.

Revize strategie se zvláště soustředí na pokrok dosažený při nakládání s biologickými odpady a posoudí potřebu dalších opatření.

Nakládání s odpadními oleji

V právních předpisech o nakládání s odpadními oleji (směrnice 75/439/EHS) se uplatňuje přístup životního cyklu.

Tato směrnice reguluje odstraňování odpadních olejů a předepisuje regeneraci odpadních olejů. Ustanovení tohoto právního předpisu nejsou řádně prováděna, a několik případů bylo dokonce předloženo Evropskému soudnímu dvoru, který rozhodl v neprospěch pěti členských států. Poslední analýzy, které používají přístup životního cyklu, ukazují, že upřednostňování regenerace odpadních olejů před jejich užíváním jako paliva není z hlediska ochrany životního prostředí zdůvodněno žádnou jednoznačnou výhodou. Mimo to jsou sazby za sběr odpadního oleje nadále příliš nízké. I když může mít tedy nesprávné odstraňování odpadních olejů podstatný nepříznivý vliv a nemělo by k němu docházet, platný právní předpis nepřináší žádoucí výsledky. Proto bude zrušen a nahrazen novým ustanovením ve směrnici o odpadech, kterým bude zachována povinnost členských států zajistit sběr odpadních olejů, ale nebude již dávat prioritu regeneraci. Tak bude zajištěno, že členské státy budou důsledně plnit povinnost týkající se sběru odpadních olejů, kterou se řeší největší environmentální problém v této oblasti.

Další kroky: Časový rozvrh činností k provádění tematické strategie pro předcházení vzniku odpadů a jejich recyklaci a dalších přispívajících opatření a aktivit

Činnost navrhovaná, případně plánovaná v tematické strategii pro předcházení vzniku odpadů a jejich recyklaci	Rozvrh
Návrh směrnice, kterou se mění směrnice o odpadech a ruší se směrnice o nakládání s odpadními oleji	Návrh podán společně s touto strategií
Zpráva o provádění směrnice 94/62/ES o obalech a obalových odpadech	2006
Revize cílů stanovených ve směrnici 2000/53/ES o vozidlech s	2006

ukončenou životností	
Návrh směrnice spojující všechny tři směrnice o odpadech ze zpracování oxidu titaničitého do jedné směrnice	2006
Zveřejnění pokynů na základě jurisdikce Evropského soudního dvora o tom, kdy je nebo není vedlejší produkt považován za odpad	2006
Zveřejnění pokynů určených pro členské státy o použití přístupu životního cyklu při nakládání s biologicky rozložitelnými odpady, které nesmějí být ukládány na skládku	2006
Zlepšování znalostní základny o vlivu využívání zdrojů, vzniku odpadů a nakládání s nimi a systematičtějšího předpovídání a modelování situací	Počínaje rokem 2006
Návrh na objasnění a rozšíření platnosti směrnice o integrované prevenci a omezení znečištění na další nakládání s odpady, včetně biologického nakládání směřujícího k využití odpadů a přípravy nebezpečných odpadů ke spalování a strusky ze spaloven k využití	2007, kdy bude provedena zásadní revize směrnice o integrované prevenci a omezení znečištění
Návrh na revizi směrnice Rady 86/278/EHS o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství	2007
Zveřejnění základních pokynů ke snadnému použití nástrojů celoživotního přístupu při vytváření politiky, na základě dohodnutých postupů a metodiky	2007
Zveřejnění pokynů o některých ustanoveních nařízení o přepravě odpadů týkajících se boje proti podvodům ve využívání odpadů	2007
Zveřejnění pokynů o minimálních environmentálních normách pro povolování zařízení, na která se nevztahuje směrnice o integrované prevenci a omezení znečištění a o nejlepších dostupných technikách pro směšování nebezpečných odpadů	2007
Posouzení stavu a potřeby dalších opatření na podporu přechodu k evropské recyklační společnosti	2007
Revize cílů podle směrnice 2002/96/ES o odpadech z elektrických a elektronických zařízení	2008
Přijetí prvního souboru kvalitativních norem pro účely definování toho, kdy některé druhy odpadů přestanou být považovány za odpady, počínaje kompostem a recyklovanými agregáty	2008 – v případě vstupu v platnost revidované směrnice o odpadech

Další opatření a činnosti na podporu tematické strategie pro předcházení vzniku odpadů a jejich recyklaci

Vývoj trhu

Několik členských států zahájilo iniciativy směřující k vzniku trhu recyklace, kterými se snaží odstranit technické a ekonomické překážky recyklace a zvýšit poptávku po recyklovaných materiálech (např. příprava norem, zlepšení dostupnosti informací podstatných pro fungování trhu a pro veřejné zakázky). Zdá se, že tyto přístupy mají jistý potenciál a doplňují základní politiku recyklace a lze je použít v rámci vnitrostátních plánů na realizaci akčního plánu pro environmentální technologie.

Výzkum a technologie

Komise zajistí, aby evropské fondy pro výzkum a vývoj technologií nakládání s odpady lépe řešily klíčové vlivy odpadů na životní prostředí.

Nejlepší praxe

Komise podpoří šíření a přenos zásad nejlepší praxe týkajících se zvyšování povědomí, vzdělávání, pobídek a systémů vytvořených na vnitrostátní, regionální a místní úrovni.

Státní podpora

Budou prověřeny pokyny pro státní podporu v oblasti ochrany životního prostředí. Tak se mimo jiné zjistí, ve kterých případech lze poskytovat pro podporu recyklace odpadů státní podporu.

Mimo to se prostřednictvím revize strategie v roce 2010 případně určí další potřebné zdroje na podporu předcházení vzniku odpadů a použití přístupu životního cyklu k nakládání s odpady a přechodu k evropské recyklační společnosti.

PŘÍLOHA II
LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. NÁZEV NÁVRHU:

Tematická strategie předcházení vzniku odpadů a jejich materiálového využití

2. RÁMEC ABM/ABB

Oblast politiky: 07 – Životní prostředí

Činnost: 07 04 – Plnění politiky v oblasti životního prostředí

3. ROZPOČTOVÉ LINIE:

3.1. Rozpočtové linie (provozní linie a související linie na technickou a administrativní pomoc) (ex – linie B.A) včetně okruhů:

07 01 04 01 – Právní předpisy, zvyšování povědomí a ostatní obecné akce vycházející z akčních programů Společenství v oblasti životního prostředí – výdaje na správu a řízení.

07 01 04 02 – Zvyšování povědomí a ostatní obecné akce vycházející z akčních programů Společenství v oblasti životního prostředí.

3.2. Doba trvání akce a finančního dopadu:

Strategie má časové rozpětí 10 let (2005-2015). Tento legislativní finanční výkaz se vztahuje na finanční stránky související s prvními pěti lety (2005-2010).

3.3. Rozpočtové charakteristiky:

Rozpočtová linie	Druh výdajů		Nové	Příspěvek ESVO	Příspěvky od kandidátských zemí	Okruh ve finančním výhledu
07 04 02	Nepov.	Rozl. ⁴	NE	NE	NE	č. 3

⁴ Rozlišené položky.

4. SHRUTÍ ZDROJŮ

Potřeby lidských a správních zdrojů by měly být pokryty v rámci přidělů poskytnutých řídicímu generálnímu ředitelství (GŘ pro životní prostředí) v rámci postupu pro roční přiděly.

4.1. Finanční zdroje

4.1.1. Shrnutí položek závazků (PZ) a položek plateb (PP)

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Druh výdajů	oddíl č.		Rok 2005	2006	2007	2008	2009	2010	Celkem
-------------	----------	--	----------	------	------	------	------	------	--------

Provozní výdaje⁵

Položky závazků (PZ)	8.1	a		0,230	0,380	0,230	0,230	0,080	1,150
Položky plateb (PP)		b		0,130	0,280	0,330	0,230	0,180	1,150

Administrativní výdaje jako součást referenční částky⁶

Technická a administrativní pomoc (NP)	8.2.4	c		0	0	0	0	0	0
--	-------	---	--	---	---	---	---	---	---

CELKOVÁ REFERENČNÍ ČÁSTKA

Položky závazků		a+c		0,230	0,380	0,230	0,230	0,080	1,150
Položky plateb		b+c		0,130	0,280	0,330	0,230	0,180	1,150

Administrativní výdaje nezahrnuté do referenční částky⁷

Lidské zdroje a související výdaje (NP)	8.2.5	d	0,486	0,486	0,486	0,486	0,486	0,486	2,916
Administrativní náklady, kromě nákladů na lidské zdroje a souvisejících nákladů, nezahrnuté do referenční částky (NP)	8.2.6	e	0,002	0,088	0,088	0,090	0,086	0,084	0,438

⁵ Výdaje, které nespádají pod kapitolu xx 01 příslušné hlavy xx.

⁶ Výdaje v rámci článku xx 01 04 hlavy xx.

⁷ Výdaje v rámci kapitoly xx 01 kromě článků xx 01 04 nebo xx 01 05.

Celkové orientační finanční náklady zásahu

PZ CELKEM včetně nákladů na lidské zdroje	a+c +d+ e	0,488	0,804	0,954	0,806	0,802	0,650	4,504
PP CELKEM včetně nákladů na lidské zdroje	b+c +d+ e	0,488	0,704	0,854	0,906	0,802	0,750	4,504

Spoluúčast

Pokud financování návrhu předpokládá spoluúčast členského státu či jiných subjektů (uveďte, o které se jedná), je třeba v níže uvedené tabulce vyplnit odhadovanou výši finanční spoluúčasti (pokud se předpokládá finanční spoluúčast jiných subjektů, lze doplnit další řádky):

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Spolufinancující subjekt		Rok n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5	Celkem
.....	f							
PZ CELKEM včetně spolufinancování	a+c +d+ e+f							

4.1.2. Soulad s finančním plánem

- Návrh je v souladu se stávajícím finančním plánem.
- Návrh si vyžádá změnu plánu a úpravu příslušného okruhu finančního výhledu.
- Návrh může vyžadovat použití ustanovení interinstitucionální dohody⁸ (tj. nástroje pro flexibilitu nebo revizi finančního výhledu).

4.1.3. Finanční dopady na straně příjmů

- Návrh nemá žádné finanční dopady na příjmy.
- Návrh má finanční dopady na příjmy s následujícím účinkem:

v milionech EUR (zaokrouhлено na 1 desetinné místo)

	Před	
		Situace po akci

⁸ Viz body 19 a 24 interinstitucionální dohody.

Rozpočtová linie	Příjem	akcí [Rok n-1]	[rok n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] 9
			a) <i>Příjmy v absolutním vyjádření</i>					
b) <i>Změna v příjmech</i>	Δ							

4.2. Lidské zdroje – pracovníci na plný úvazek (včetně úředníků, dočasných zaměstnanců a externích pracovníků) – viz podrobnosti v bodě 8.2.1.

Roční potřeba	Rok 2005	2006	2007	2008	2009	2010
Celkový objem lidských zdrojů	0,486	0,486	0,486	0,486	0,486	0,486

5. CHARAKTERISTIKY A CÍLE

5.1. Potřeba, která má být uspokojena v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu

Řešení environmentálních otázek souvisejících s nakládáním s odpady. Strategie zahájí činnosti zaměřené na zlepšení nakládání s odpady a právní prostředí, do něhož nakládání odpady spadá.

5.2. Přidaná hodnota zásahu ze strany Společenství, provázanost návrhu s dalšími finančními nástroji a možná synergie

Nakládání s odpady je hospodářská činnost na vnitřním trhu. Tato činnost je vysoce regulována a ke zlepšení trhu je nezbytný společný přístup.

5.3. Cíle, očekávané výsledky a související ukazatele návrhu v kontextu rámce ABM

Cílem strategie je stanovit řadu činností, které napomohou snížení environmentálních dopadů v souvislosti s odpady a přispějí ke snížení environmentálních dopadů spojených s využíváním zdrojů.

Za tímto účelem se chystá řada konkrétních kroků:

- 1) Zjednodušení a modernizace právního prostředí činností souvisejících s odpady.
- 2) Zdokonalení znalostí v tomto oboru.
- 3) Rozvoj podnětů k podpoře předcházení vzniku odpadů a jejich materiálového využití.

⁹ V případě potřeby, např. potrvá-li akce déle než 6 let, je třeba doplnit další sloupce.

Další podrobnosti o očekávaných výsledcích a jejich dopadech jsou uvedeny ve sdělení a v připojeném posouzení dopadů.

5.4. Způsob provádění (orientační)

X *Centralizované řízení*

X přímo ze strany Komise

nepřímo na základě pověření pro:

výkonné agentury

subjekty, které Společenství zřídila, uvedené v článku 185 finančního nařízení

vnitrostátní veřejné subjekty / subjekty pověřené veřejnou službou

Sdílené nebo decentralizované řízení

spolu s členskými státy

spolu s třetími zeměmi

Společné řízení s mezinárodními organizacemi (uved'te s kterými)

Příslušné poznámky: Opatření plánovaná v rámci strategie budou prováděna přímo Komisí (provádění studií, organizace setkání, řízení zakázek na poskytování služeb atd.) a členskými státy (provádění právních předpisů a doporučení).

6. MONITOROVÁNÍ A HODNOCENÍ

6.1. Monitorovací systém

Komise navrhuje přezkoumat účinnost tematické strategie pět po zveřejnění sdělení. K tomuto účelu připraví Komise zprávu, která bude zveřejněna a předložena institucím.

6.2. Hodnocení

6.2.1. Hodnocení předem (ex-ante)

Tematická strategie byla předmětem posouzení dopadů, které bude zveřejněno současně s přijetím sdělení.

6.2.2. Opatření přijatá po průběžném / následném hodnocení (ex post) (na základě podobných zkušeností z minulosti)

Vytváření politiky s využitím tematické strategie jako nástroje je novinkou, kterou zavedl šestý akční program pro životní prostředí¹⁰. Opatření obsažená v této konkrétní strategii nicméně nepřesahují běžnou administrativní praxi (provádění studií, organizace setkání odborníků, zakázky na poskytování služeb uzavřené na poměrně nízké finanční částky), na niž se vztahují příslušné postupy finanční ochrany.

6.2.3. Podmínky a periodičita budoucího hodnocení

Komise navrhuje přezkoumat účinnost tematické strategie pět po zveřejnění sdělení. K tomuto účelu připraví Komise zprávu, která bude zveřejněna a předložena institucím.

7. OPATŘENÍ PROTI PODVODŮM

Navrhované činnosti obsahují pouze výdaje na zaměstnance, setkání odborníků a smlouvy o studiích. Ty budou podléhat obvyklým kontrolním mechanismům Komise, a proto není třeba zavádět další opatření proti podvodům.

Případní příjemci a smluvní partneři musí zejména dodržovat ustanovení finančního nařízení a poskytnout důkaz své finanční a právní způsobilosti. V případě grantů musí předložit předběžné prohlášení o příjmech a výdajích vztahující se k projektu / činnosti, pro něž požadují finanční zajištění. Platby se provádějí na základě lhůt a podmínek vztahujících se ke grantové smlouvě a na základě prohlášení o výdajích a příjmech řádně potvrzených příjemcem a zkontrolovaných příslušným útvarem Komise. Je možné provádět i kontroly na místě a příjemci musí uchovávat všechny podrobnosti a podpůrnou dokumentaci po dobu pěti let po skončení projektu.

¹⁰ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o Šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí (Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1).

8. PODROBNOSTI O ZDROJÍCH

8.1. Cíle návrhu z hlediska jejich finanční náročnosti

Položky závazků v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

(Je třeba uvést cílové okruhy, akce a výstupy)	Druh výstupu	Prům. nákl.	Rok 2005		Rok 2006		Rok 2007		Rok 2008		Rok 2009		Rok 2010		CELKEM	
			Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem
OPERATIVNÍ CÍL ¹¹																
Příprava rozhodnutí Komise, kterými se přijímají prováděcí opatření																
Odborné konzultace	Zprávy	0,040			2	0,080	2	0,080	2	0,080	2	0,080	2	0,080	8	0,400
Studie	Zprávy	0,150			1	0,150	2	0,300	1	0,150	1	0,150			5	0,750
NÁKLADY CELKEM						0,230		0,380		0,230		0,230		0,080		1,150

¹¹ Jak je popsáno v oddíle 5.3.

8.2. Administrativní výdaje

8.2.1. Počet a druh lidských zdrojů

Pracovní místa		Zaměstnanci využití k řízení akce ze stávajících a/nebo dodatečných zdrojů (počet pracovních míst/plných pracovních úvazků)					
		Rok 2005	Rok 2006	Rok 2007	Rok 2008	Rok 2009	Rok 2010
Úředníci nebo dočasní zaměstnanci ¹² (XX 01 01)	A*/AD	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
	B*, C*/AST	1	1	1	1	1	1
Zaměstnanci financování ¹³ podle čl. XX 01 02							
Ostatní zaměstnanci ¹⁴ financování dle čl. XX 01 04/05							
CELKEM		4,5	4,5	4,5	4,5	4,5	4,5

8.2.2. Popis úkolů, které vyplývají z akce

Plánované úkoly jsou prováděny v rámci běžné administrativní praxe a zahrnují provádění studií, organizaci setkání odborníků, řízení zakázek na poskytování služeb apod.

8.2.3. Původ lidských zdrojů (statutární pracovní místa)

- Pracovní místa vyčleněná v současnosti na řízení programu, který má být nahrazen nebo prodloužen
- Pracovní místa předběžně vyčleněná v rámci procesu RSP / PNR na rok n
- Pracovní místa, o něž je třeba požádat v příštím procesu RSP / PNR
- Pracovní místa, jež mají být obsazena převedením stávajících zdrojů v rámci řídicího útvaru (interní přeobsazování)

¹² Tyto náklady NEJSOU zahrnuty v referenční části.

¹³ Tyto náklady NEJSOU zahrnuty v referenční části.

¹⁴ Tyto náklady jsou zahrnuty do referenční částky.

- Pracovní místa požadovaná pro rok n, avšak neplánovaná v procesu RSP / PNR dotyčného roku

8.2.4. *Další administrativní výdaje zahrnuté v referenční částce (XX 01 04/05 - Výdaje na správu a řízení)*

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Rozpočtová linie (číslo a okruh)	Rok 2005	Rok 2006	Rok 2007	Rok 2008	Rok 2009	Rok 2010	CELKEM
1 Technická a administrativní pomoc (včetně souvisejících personálních nákladů)							
Výkonné agentury ¹⁵							
Další technická a administrativní pomoc							
- interní (intra muros)							
- externí (extra muros)							
Technická a administrativní pomoc celkem							

8.2.5. *Finanční náklady na lidské zdroje a související náklady nezahrnuté v referenční částce*

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Druh lidských zdrojů	Rok 2005	Rok 2006	Rok 2007	Rok 2008	Rok 2009	Rok 2010r
Úředníci nebo dočasní zaměstnanci (XX 01 01)	0,486	0,486	0,486	0,486	0,486	2,430
Zaměstnanci financovaní podle čl. XX 01 02 (pomocní pracovníci, přidělení národní odborníci, smluvní zaměstnanci, atd.) (upřesněte rozpočtovou linii)						

¹⁵ Měl by být uveden odkaz na konkrétní legislativní finanční výkaz dotyčných výkonných agentur.

Náklady na lidské zdroje a související náklady celkem (NEZAHRNUTÉ do referenční částky)	0,486	0,486	0,486	0,486	0,486	2,430
---	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Výpočet – *Úředníci a dočasní zaměstnanci*

Každý pracovník na plný úvazek je oceněn částkou 108 000 EUR ročně.

Výpočet – *Zaměstnanci financovaní podle článku XX 01 02*

8.2.6 Další administrativní výdaje nezahrnuté do referenční částky

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

	Rok 2005	Rok 2006	Rok 2007	Rok 2008	Rok 2009	Rok 2010	CELKE M
XX 01 02 11 01 – Služební cesty	0,002	0,008	0,008	0,010	0,006	0,004	0,038
XX 01 02 11 02 – Schůze a konference							
XX 01 02 11 03 – Výbory ¹⁶		0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,400
XX 01 02 11 04 – Studie a konzultace							
XX 01 02 11 05 - Informační systémy							
2 Ostatní výdaje na řízení celkem (XX 01 02 11)	0,002	0,088	0,088	0,090	0,086	0,084	0,438
3 Ostatní výdaje správního charakteru (upřesněte i s odkazem na rozpočtovou linii)							
Administrativní výdaje celkem, kromě nákladů na lidské zdroje a souvisejících	0,002	0,088	0,088	0,090	0,086	0,084	0,438

¹⁶ Uveďte přesně druh výboru a skupinu, do níž náleží.

nákladů (NEZAHNUTÉ do referenční částky)							
--	--	--	--	--	--	--	--

Výpočet – *Další administrativní výdaje nezahrnuté do referenční částky*
Předpokládá se, že náklady na průměrnou misi by měly činit 1 000 EUR.